

**Posudek vedoucího na bakalářskou práci pana Pavla Dvořáka,
na téma „Vztah Německa k USA a její válce proti teroru 2001-2005“**

Autor se ujal v literatuře poměrně rozsáhle probádaného tématu, jež je navíc nadále politicky značně aktuální a diskutované. Sleduje vývoj německo-amerických vztahů v zahraničněpolitické oblasti od září 2001 a prezentuje jeho různé fáze – od přímé reakce na útoky 11.září 2001 (kapitola 2), přes angažovanost SRN ve válce v Afghánistánu a krizi ve vzájemných vztazích v období války USA v Iráku (kapitola 3) až po období jistého zlepšení vztahů po invazi (kapitola 4). Uzavírá svou práci pohledem na obecnější a dlouhodobé faktory, které způsobují odcizení ve vzájemných vztazích (kapitola 5) a rovněž na skutečnosti, které dávají možnost německo-americkou spolupráci dále rozvíjet (kapitola 6). V závěru autor odpovídá na otázky, postavené v úvodu své práce. Užitečné jsou přílohy, které na příkladu roku 2004 ilustrují hospodářský význam vzájemných vztahů a postoje německé veřejnosti vůči USA.

Autor ve své práci podává převážně deskriptivní obraz vývoje německo-amerických vztahů. Práce má logickou strukturu, která téma dobře rozvíjí. Pozitivní stránkou práce je to, že neuvázla na jednostranném hodnocení, i když v některých formulacích naznačuje preferenci kriticky konzervativního pohledu. V zásadě ale autor jednoznačně nepřebírá americký pohled a samozřejmě ani postoje kritiků americké politiky vůči Iráku. Naopak, věcně prezentuje angažovanost SRN v boji proti terorismu a de-facto i nepřímou podporu nasazení USA a Velké Británie v samotném Iráku. Práce správně poukazuje na hlubší a dlouhodobé příčiny většího odstupu mezi SRN a USA od konce studené války. Rovněž otevřenost vývoje vzájemného vztahu, který si zachovává pro SRN strategickou důležitost, autor posuzuje vyváženě.

Nedostatkem práce je, že řada soudů je formulována poněkud zjednodušujícím způsobem, autor uváděné argumenty mohl pečlivěji prezentovat a lépe doložit odkazy na primární zdroje. Autor také jen omezeně využil rozsáhlou literaturu, která k danému tématu existuje, jak v SRN, tak v anglosaských zemích a do jisté míry i v ČR, včetně FSV UK. Prezentace tématu je tak často poněkud plochá, opírá se převážně o myšlenkový proud, blízký konzervativním politickým a akademickým kruhům (převažují odkazy na práce Karl-Heinze Kampa, Christiana Hackeho, Martina Wagener, publikace *Politische Meinung*). Ku příkladu pak autor nekriticky přejímá např. názor Christiana Hacke na Schröderův návrh reformy NATO, který je v zásadě slučitelný se současnou snahou SRN i USA posílit roli NATO jako koordinační platformy pro bezpečnostní politiku atlantických spojenců. Naproti tomu jsou práce idealistické či institucionalistické školy v textu diskutovány jen výjimečně nebo chybí (Hanns Maull, Sebastian Harnisch, Gunther Hellmann, Risse Kapen atd.). Z americké strany převažují odkazy na studii Cathleen Fischer, což je cenný, nikoli ale jediný pohled na téma.

Jazyku a stylu písemného projevu autora by prospěla pečlivější redakce. Pak by se zřejmě vyhnul poněkud expresivním a zjednodušujícím formulacím, které textem prostupují a jsou mu na škodu. Některá témata autor dostatečně neoslovil, jako např. otázku rozdílu mezi kritikou politiky prezidenta Bushe a anti-amerikanismem, jež je v německé společnosti (a v Evropě vůbec) nutné rozlišovat.

Nehledě na uvedené nedostatky se domníváme, že autor splnil požadavky kladené na napsání bakalářské práce. V případě, že autor bude schopen svou práci přesvědčivým způsobem prezentovat a vyjádří se konstruktivně k uvedeným výhradám, navrhuji práci hodnotit známkou dvě.

Praha 13.6.2006